

ஸ்ரீராமஜெயம்

ஆசிரியர்

சுவி. டாக்டர் எஸ்.தாயம்பிள்

நன்கொடை: ரூ. 2.50

ஸ்ரீராமஜெயம்

சுனி. லாக்டர் எஸ்.தாயம்பன்

30.1.17 அன்று ஆரணி மற்றும் அதன் சுற்றுப்புற கிராமங்களில் மூன்று நாட்கள் சுவிசேஷக் கூட்டங்களை முடித்துவிட்டு சென்னை திரும்புவதற்கு வந்தவாசியிலிருந்து பஸ் ஏறினேன். பஸ்ஸில் ஏறிய பிறகுதான் தெரிந்தது அங்கு உட்கார இடம் இல்லை என்று. நியர்லி 3 மணி நேரம் நின்னுக்கிட்டே போகணுமே. இயேசுவே, என்னப்பா இது சோதனை? என்று மனதில் நான் நினைத்துக் கொண்டவுடனேயே ஒரு இஸ்லாமிய தாயார் எழுந்து என்னை அவர்களின் இடத்தில் அமரும்படி சொன்னார்கள். ஒருவேளை என் பிரெஞ்ச் தாயைப் பார்த்து என்னை ஒரு முஸ்லீம் என்று நினைத்து விட்டார்களோ என்னவோ? பரவாயில்லைம்மா, நீங்க இருங்க என்றேன். அவர்கள் என்னை கம்ப்பெல் பண்ணி உட்கார வைத்து விட்டார்கள். மனித நேயம்

இன்றும் மரித்துவிடவில்லை. சிறிது நேரம் நின்று கொண்டே வந்த அவர்களுக்கு வேறு ஒருவர் எழுந்து இடம்கொடுத்து விட்டார். நன்மை செய்தவர்களுக்கு பலன் உடனே கிடைக்கிறது!

நான் உட்கார்ந்த இடத்தில் எனக்கு அருகில் ஒரு இளம் பெண் அமர்ந்திருந்தார். அவளுக்கு அருகில் ஒரு நடுத்தர வயதுடைய ஒரு லேடீஸ் இருந்தார்கள். அந்த இளம் பெண் மிகவும் சின்சியராக ஒரு நோட்டில் 'ஸ்ரீராம ஜெயம்' எழுதிக் கொண்டு இருந்தாள். அந்தப் பக்கம், இந்தப் பக்கம் கொஞ்சங்கூட திரும்பாமல் தான் உண்டு தன் கடமை உண்டு என்று அவள் பாட்டுக்கு எழுதிக் கொண்டு இருந்தாள். ரோட்டில் உள்ள மேடு பள்ளங்களுக்கு ஏற்ப பஸ் குலுங்கி குதித்து ஆடி ஆடி வேகமாக சென்று கொண்டிருந்தது. அந்த குலுங்கலில் எழுதுவது என்பது மிகவும் சிரமமான காரியம். ஆனால் எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் பொறுமையாக தொடர்ந்து அந்தப் பெண் ஸ்ரீராமஜெயம் எழுதிக் கொண்டிருந்தாள். அந்த நோட்டில் நீள வாக்கில் வரிசையாக கோடு போட்டுக் கொண்டு அதில் நிறுத்தி நிதானமாக விடாமல் அந்தப் பெண்

எழுதிக் கொண்டிருந்தாள். அந்த நோட்டில் பாதிக்கு மேல் எழுதியிருந்தாள். தினமும் இதே வேலையாக அவள் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறாள் போலும். அந்தப் பெண்ணின் விடாமுயற்சியை, தொடர்ந்த முழுக் கவனத்தோடு செய்கின்ற அந்த செயலைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. அந்த பெண்ணிடம் நீ பேச என்று ஆவியானவர் எனக்கு உணர்த்தினார்.

நான் அந்தப் பெண்ணிடம் ‘வெரி குட்ம்மா... இந்த பஸ் குலுக்கல்லேயும் விடாம எழுதிக்கிட்டு வர்றியே... வெரிகுட்! மனசை எங்கேயும் அலைய விடாம, தேவையில்லாத எந்த ஒரு விஷயத்தையும் பற்றி திங்க் பண்ணாம ஸ்ரீராமஜெயம் எழுதிக்கிட்டு வர்ற. ரொம்ப நல்ல காரியம்மா. கீப் இட் அப்! ஸ்ரீராமஜெயம் எழுதுறது நல்லதுதான்மா. ஆனா அதைவிட ஸ்ரீராமனோட நல்ல குணங்களை நீ தியானித்தாயானால், தியானித்து அந்த நல்ல குணங்களை உன் வாழ்க்கையில் நீ அப்பியாசப்படுத்தினியானால் அது உனக்கு இன்னும் ரொம்ப ஆசீர்வாதமா இருக்கும். இப்படி எழுதுறதுனால் எந்த பிரயோஜனமும் இல்லைம்மா.. நான் சொல்றேன்னு தப்பா நினைக்காதேம்மா.. இப்படி

எழுதுறதுனால மனம் ஒருமுகப்படுது. வேற எதையும் திங்க் பண்ணாம அவருடைய திவ்ய நாமத்தை எழுதிக்கிட்டு இருக்கிறே. அது நல்லதுதான். ஆனா அவரோட திவ்ய நாமத்தை விட, அவரோட திவ்ய சுபாவங்கள், குணங்கள்தான் நமக்கு முக்கியம். அதை நீ புடுச்சுக்கடணும்' என்றேன். என்னைச் சுற்றி நின்று கொண்டிருந்த அனைவரின் கவனமும் இப்போது என் மீது. எங்களுக்கு முன் சீட்டு, பின் சீட்டு பயணிகளும் என்னைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள். 'என்ன நான் சொல்றது, ரைட்டா, தப்பா? மனசுல பட்டதை தாராளமா சொல்லு' என்றேன். 'நீங்க சொல்றது ரைட்தான் அங்கிள்' என்றாள். அவள் அருகில் அமர்ந்திருந்த அந்த லேடியும் என்னைப் பார்த்தார்கள்.

நான் மேற்கொண்டு பேச்சைத் தொடர்ந்தேன். ஸ்ரீராமனுடைய குரு பக்தியை பாராட்டணும்மா... குருவுக்கு முழு மரியாதை கொடுத்து, அவர் சொன்னதையெல்லாம் அப்படியே கேட்டு, கீழ்ப்படிந்து நடந்தார். குரு குலத்தின் போது, படிக்கும் போது, ஒருவனுக்கு பாடத்தின் மீது மட்டும்தான் கவனம் இருக்கணும். வேற எதிலேயும் கவனம் சிதறக் கூடாது.

ஒரே ஸ்கூல், ஒரே பாடம், ஒரே டீச்சர், ஒரே டீச்சிங் மெத்தேடு, எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியான கேள்வித்தாள். இருந்தும் அதுல ஒருத்தன் ஸ்டேட் பர்ஸ்ட் ஆகிறான். சில பேர் 95, 90, 80 மார்க் வாங்குறாங்க. சில பேரு 40, 50, சில பேர் 00பெயில். ஏன்? அதே பாடம் அதே டீச்சர்தானே. இது ஒவ்வொருத்தரோட கான்சென்ட்ரேஷன், கவனிப்பு, மறுபடியும் அதைத் தியானித்தல், கேட்டதை எழுதுறது. அப்பப்போ அதை மறுபடியும் ரிவிஷன் பண்ணறது. நல்ல கையெழுத்து, நீட்டா ஒவ்வொரு பாயிண்ட்டையும் அப்படியே அழகுபடுத்தி, விரிவா எழுதுறது. இது எல்லாமே வெற்றியைத் தருது இல்லையா?

அதுமாத்திரமல்ல, குருவைக் குறிச்சு, ஆசிரியரைக் குறிச்சு, ஏன் யாரைக் குறிச்சுமே ஒரு வார்த்தை கூட தப்பா பேசக் கூடாது. படிப்பிலே மாத்திரமில்ல. ஸ்ரீராமன் வில்வித்தையிலும் மிகவும் கெட்டிக்காரராக இருந்தார். அதுக்கும் இந்த கான்சென்ட்ரேஷன்தான் காரணம். இளம் வயசுல எல்லா நல்ல விஷயங்களையும் கத்துக்கிடணும். இறைவன் நமக்கு எல்லா திறமைகளையும், அறிவையும் கொடுத்திருக்கிறார்.

அதை நாம முழுமையா பயன்படுத்தி வளர்த்துக்கிடணும். நம்மைச் சுற்றி நிறைய நல்ல விஷயங்களும் இருக்கு, கெட்ட விஷயங்களும் இருக்கு. நல்ல விஷயங்களை மாத்திரம் நாம் தேர்ந்தெடுத்துக் கத்துக்கிடணும். இளம் வயசுல நாம கெட்டுப் போறதுக்கு நம்மைச் சுற்றி நிறைய விஷயங்கள் இருக்கு.

நல்ல நண்பர்களை தேர்ந்தெடுத்து அவங்களோட பழகணும். கெட்ட பழக்க வழக்கமுள்ளவர்கள் இருக்கிற இடத்தில கூட நாம உட்காரக் கூடாது. விலகி இருக்கணும். இளம் வயசுல பல நல்ல விஷயங்களை, பண்புகளை, குணாதிசயங்களை கத்துக் கிட்டோமின்னா அது நம்ம முதிர் வயசுலயும் கூட நம்ம விட்டுப் போகாது. நம்மோட ஆசிரியர்கள், நம்மோட அப்பா, அப்பா எல்லாரும் ரொம்ப பெருமைப்படும்படியா, சந்தோஷப்படும்படியா, பாராட்டுமபடியா நாம நடக்கணும்.

இளம் வயசுல நிறைய நல்ல விஷயங்களை, பழக்க வழக்கங்களை, ஒழுங்குகளை, கட்டுப்பாடுகளை கற்றுக் கொள்ளணும். ஒரு நிமிஷத்தைக் கூட நாம வேஸ்ட் பண்ணக் கூடாது. கத்துக்கிட வேண்டியது,

தெரிஞ்சுக்கிட வேண்டிய விஷயங்கள் எவ்வளவோ இருக்கே, இல்லையா? ஸோ, ஸ்ரீராமனோட குரு பக்தியை நல்லா தியானித்து பிடிச்சுக்கோ என்ன.. என்றேன்.

அப்புறம், ஸ்ரீராமனோட அப்பா, அம்மா, பெரியவங்க மேலே வச்சிருந்த மதிப்பு, மரியாதை, அன்பு, அவங்களோட வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிதல், இப்படி எத்தனையோ நல்ல குணங்கள் இருக்குதே. தசரதன் சொன்னாரு, காட்டுக்குப் போ என்று. மணி முடி தரிக்கவேண்டியவன், அதை தம்பிக்கு விட்டுக்கொடு என்று கைகேயியிடமிருந்தும் கட்டளை. அப்படியே மறு வார்த்தை பேசாமல் கீழ்ப்படிந்தார். இல்லையா? நம் தாய் தகப்பன் நமக்காக எவ்வளவு பாடுபடுறாங்க. கஷ்டப்படுறாங்க. இராத்திரி பகலா தூங்காம, கண் விழிச்சு ஒரு ஈ, எறும்பு கூட நம்ம மேல உட்காராம நம்மை கண்ணும் கருத்துமா பாதுகாத்து பெரியவர்களா ஆக்குறாங்க. கொஞ்சம் யோசிச்சுப் பாரு. அவங்க பட்ட நஷ்ட கஷ்டம் கொஞ்சமா? பெற்ற தாய், தகப்பன், அன்பு, பாசத்துக்கு ஈடு இணை இந்த உலகத்திலே எதுவுமே கிடையாது. அவங்க

பேச்சை நாம மீறலாமா? அவங்க மனசு புண்படும்படி, வேதனைப்படும்படி நடக்கலாமா?

அவர்களுக்கு, நம்மை பெற்று வளர்த்தவங்களுக்கு தெரியாதா நாம என்ன செய்யணும், எப்படி இருக்கணும்னு. அவங்களோட கனவுகளை, இலட்சியங்களை, எண்ணங்களை, ஆசைகளை, கட்டளைகளை நாம நிறைவேற்றணுமா வேண்டாமா? ஸ்ரீராமன், அப்பா, அம்மா கட்டளைக்கு அப்படியே கீழ் படிஞ்சாரு. இல்லையா? அதை நீ பிடிச்சுக்கோ. அந்த கீழ்ப்படிகிற நல்ல குணம், தாழ்மையான குணம் எனக்கு வேணும்னு இராமர் கிட்டே இருந்து கேட்டு வாங்கிக்கோ. என்ன? அப்படியே தன் கண்கள் விரிய என்னைப் பார்த்தாள். அவளுக்கு அருகில் அமர்ந்திருந்த அந்த லேடியின் முகத்திலும் ஒரு புன்னகை. அப்படிப் போடு என்று ஒரு நெத்தியடிப் பார்வை!

அடுத்து ஸ்ரீராமனோட கற்பு, பண்பு, சீதையின் மீது கொண்ட காதல், ஒரே ஒரு தடவைதான் சீதையைப் பார்த்தார். மனதைப் பறிகொடுத்தார். கம்பன் அதை மிக அழகாக கவி நயத்தோடு வர்ணிக்கிறார்.

‘அண்ணலும் நோக்கினார், அவளும் நோக்கினாள்’ என்று. தான் விரும்பிய பெண்ணை, மணக்க, கைப்பிடிக்க எத்தகைய சோதனைகள், போட்டிகள், எதிர்ப்புகள் வந்தாலும் அதை முறியடித்து, வெற்றி காண விழையும் அந்த முயற்சியைப் பாராட்டினும். ஸ்ரீராமர் அழகுவர். அரச குமாரன். பட்டத்திற்கு உரியவர். அவர் நினைத்தால் எத்தனை பெண்களை வேண்டுமானாலும், எத்தனை மனைவிகளையும், மறுமனையாட்டிகளும் வைத்துக் கொள்ள முடியும். அரசர்களுக்கு அந்த உரிமை, வசதி வாய்ப்புகள் உண்டு. ஸ்ரீராமன் ஒரு பார்வை பார்த்தால் போதும். ஒரு கூட்ட அழகிகள் லைனில் வந்து நிற்பார்கள். ஆனால் ஸ்ரீராமர் சீதையைத் தவிர வேறு ஒரு பெண்ணை ஏறெடுத்தும் பார்க்கவில்லை. அது எப்போப்பட்ட ஒரு நல்ல பண்பு. ஏன் அவர் அப்பா தசரதனுக்குக்கூட பல தாரங்கள் இருந்தாங்களே... கற்பு பெண்களுக்கு மாத்திரமல்ல. ஆண்களுக்கும் இருக்கணும். அந்த நல்ல பண்பு ஸ்ரீராமனிடம் இருந்தது. அதை வேணும்னு அவரிடம் கேட்டு பெற்றுக் கொள். இப்படி இன்னும் எத்தனையோ நல்ல குணங்கள் எல்லாம் ராமன் கிட்டே இருக்கும்மா. அவைகளை தியானித்து

பெற்று அவைகளை உனக்குள் வளர்த்துக் கொள். அது உன் வாழ்வைப் பண்படுத்தும். பக்குவப்படுத்தும் பரிசுத்தப்படுத்தும். உன்னைப் புடமிடும் என்றேன். என்னைச் சுற்றி இருந்த எல்லோர் முகத்திலும் ஒரு கவனிப்பு, அக்கறை. ஓர் ஆர்வம். கண்களை விரித்து என்னை பார்த்துக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

உன் பெயர் என்னம்மா என்றேன். நல்ல இனிமையாக ஒரு பெயரைச் சொன்னாள். ‘வெரிகுட். நல்ல பெயர்! உங்க அப்பா, அம்மா உனக்கு நல்ல பெயரையே வச்சிருக்காங்க’ என்றேன். ‘நீ ஸ்ரீராமனோட நல்ல குணங்களை மாத்திரம்தான் பிடிச்சுக்கிடணும். அவரிடம் நாம் கைக் கொள்ளக் கூடாத, வேண்டாத வேற சில குணங்களும் இருந்தது. அதை நாம் பிடிச்சுக்கக் கூடாது’ என்றவுடன் அவளுடைய முகமும் கேள்விக்குறி ஆகியது. சுற்றி கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுடைய முகமும் ஒரு மாதிரி ஆச்சு.

ராமன் நல்லவருதான். ஆனா அவரும் மனுஷன்தானே. அதுனால அந்த மனுஷ குணங்களும் அவர்கிட்டே இருந்தது. தாய், தகப்பன் சொல்லுக்கு

கீழ் படிஞ்சு ராமன் வனவாசமா காட்டுக்குப்போனாரு. இப்போ அவருக்கு கல்யாணம் ஆயிடுச்சு. சீதையும் கூட வருவேன்னு சொல்றா. அவளையும் கூட்டிட்டுப் போறாரு. இங்கு அவர் கஷ்டப்படுறது மாத்திரமல்ல. இவரை நம்பி வந்த ஒரு நாட்டின் ராஜாவின் மகள், இளவரசியை, அரண்மனையிலேயே வாழ்ந்தவளை, அவளையும் கூட்டிட்டுப் போறாரு. எங்கே? காட்டுக்கு! அங்கே என்ன வசதி செளகரியங்கள் இருக்கும்? எத்தனை ஆபத்துகள், தினமும் காட்டுக்குள்ள போயி, அலைஞ்சு திரிஞ்சு ஏதாவது சாப்பிட கொண்டு வந்தா உண்டு. இல்லை ஏதாவது மிருகங்களை வேட்டையாடிக் கொண்டு வந்தா உண்டு, வேட்டையாடி கொண்டு சமைத்ததைத்தான் சாப்பிட்டார்கள். இதை சீதையே மாறு வேஷத்தில் வந்த இராவணனிடம் கூறுகிறாள். ‘என் கணவர் வேட்டையாட சென்றிருக்கிறார். வந்தவுடன், வேட்டையாடியதை சமைத்து தருகிறேன். சாப்பிட்டு விட்டு செல்லுங்கள்’ என்கிறாள். தெய்வமாகப் போற்றப்படும் ராமனும் சீதையும் ஒரு நான்வெஜிடேரியன்! மாமிசம் சாப்பிடுகிறவர்கள்! ஆச்சரியமாக இருக்குதா?

அப்போ சாப்பாட்டுக்கே அவ்வளவு கஷ்டப்படணும். அங்கே என்ன கேஸ் அடுப்பா இருக்கு? விறகு, சுள்ளி எல்லாம் தினமும் பொறுக்கணும். பற்ற வைக்கணும். சமைக்கணும். எல்லா காய்கறியுமா காட்டில கிடைக்கும்? ஏதோ கிடைக்கிற ஒண்ணு ரெண்டை வச்ச ஒப்பேற்றணும். இல்லையா? ஒரு இளவரசிக்கு வந்த வாழ்க்கையை பாரு. இது யாருனால? தான் கைப்பிடிச்ச கணவனால. இதுல தன்னோட தம்பி லட்சுமணனையும் வேற ராமன் கூட கூட்டிட்டு வந்திட்டாரு. இப்போ தம்பிக்கும் சேர்த்து சமையல் பண்ணணும். எந்த வசதிகளும், பொருட்களும் சமையல்கட்டும் இல்லாத ஒரு இடத்தில, எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கும்னு கொஞ்சம் யோசிச்சுப் பாரு. இதெல்லாம் யாருனால? ராமர் எடுத்த ஒரு முடிவுனால.

அப்பா, அம்மா வார்த்தைக்கு கீழ்ப்படிந்ததுனால. அவங்களோட வார்த்தை நியாயமானதா? நான் என்ன தப்பு பண்ணினேன். எனக்கு ஏன் இந்த தண்டனை என்றெல்லாம் ஒரு வார்த்தை கூட கேட்காம அப்படியே பிளைண்டா, கண்மூடித்தனமா கீழ்ப்படிஞ்சார். அப்பா அம்மா வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படியக் கூடாதுன்னு

நான் சொல்ல வரலை. என்னிக்கோ, எப்பவோ பைத்தியக்காரத்தனமா தசரதன் தன் மனைவி கைகேயிக்கு கொடுத்த ஒரு வாக்குறுதியை, கைகேயி வஞ்சகமாக தசரதனை மடக்கி கேட்டு வாங்கி தன் மகனுக்கு முடி சூட்டணும்கிறதுக்காக செய்த சூழ்ச்சி, வஞ்சக நாடகத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக கீழ்ப்படிஞ் சாரு.

ராமன் ஒரு சாதாரண மனிதன் இல்ல. ராமன் ஒரு அரசனாக பதவி ஏற்க வேண்டியவர். அவரை நம்பி ஒரு பெரிய தேசமும், மக்களும் இருக்கின்றனர். அவர்களுடைய நலன் காக்க வேண்டியவர். ஒரு துரோகத்துக்கு, வஞ்சகத்துக்கு அடிபணிந்து அப்படி அவர் சாதிச்சது என்ன? அப்பா தசரதன் பைத்தியக்காரத்தனமா எப்பவோ கொடுத்த ஒரு வாக்குறுதிக்கு கீழ்ப்படிந்தார் என்கிற ஒரு நல்ல பெயர், திருப்தி, சந்தோஷத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லையே. அப்படி கீழ்ப்படிஞ்சது தசரதனுக்கு சந்தோஷத்தைத் தந்ததா? இல்லையே!

நாட்டு மக்களுக்கு, மந்திரிகளுக்கு, அரண்மனை வாசிகளுக்கு, ராமனைப் பெற்ற தாய்க்கு, ராமனின்

உடன் பிறந்தவர்களுக்கு, அல்லது தன்னை நம்பி வந்த மனைவிக்கு இப்படி யாருக்காவது ஒரு சின்ன சந்தோஷம், மகிழ்ச்சி, மன நிறைவு கிடைச்சதா? கைகேயியைத் தவிர வேறு யாருக்குமே இல்லையே. யாருக்கு முடிசூட்டணும்கிறதுக்காக இந்த நாடகம் ஆடினாளோ அவனுக்கும் இது சந்தோஷம் தரலையே. சந்தோஷம் தராத ஒரு செயலை ஒரு புத்திசாலியான, நாட்டு மக்களை ஆள வேண்டிய ஒரு மன்னன் செய்யலாமா? ஒரு செயலின் பின் விளைவுகளை, அதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகளை, கஷ்ட நஷ்டங்களை, யோசிச்சுப் பார்த்து ஒரு முடிவு எடுக்கணுமா வேண்டாமா? சொல்லு.

நம்பர் ௫. மனைவியை பாதுகாக்க வேண்டியது ஒரு கணவனோட பொறுப்பு. அதுவும் பல ஆபத்துக்கள் நிறைந்த காட்டுக்குள்ளே கணவன்தானே அவளைப் பாதுகாக்கணும்? மனைவி ஒரு அழகிய மாணைக் கேட்டாள் என்பதற்காக அவளை தனியே விட்டுவிட்டு மாணைப் பிடிக்க அதன் பின்னாடி ஓடலாமா? அப்படியே சீதையின் ஆசையை நிறைவேற்றித்தான் ஆகணும்னா, லட்சுமணனை அந்த மானுக்குப் பின்னாடி அனுப்பி

இருக்கலாமே. ராமன் ஏன் போகணும்? மனைவியை விட்டுட்டு போனார். என்ன ஆச்சு? இராவணன் வந்து சீதையை கவர்ந்து கொண்டு போனான். அதுனால் ராமனுக்கு, சீதைக்கு எவ்வளவு அவஸ்தை, வேதனை, துன்பம். சீதையைத் தேடி காடெல்லாம் அலைச்சல், இதுனால் அப்புறம் ஒரு பெரிய யுத்தமே நடந்தது.

படைவீரர்கள் அதுல எத்தனை பேர் செத்திருப் பாங்க. யுத்தத்தில் வீரர்கள் செத்தது மாத்திரமல்ல, இலங்கையே தகனமாச்சே. அதுல எத்தனை அப்பாவி மக்கள், வயதானவங்க, குழந்தைங்க, மிருக ஜீவன்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பாங்க. இலங்கையே பற்றி எரிஞ் சதே. அதுல எவ்வளவு அழிவு, உயிர் சேதம், சொத்து சேதம், பாதிப்பு ஏற்பட்டு இருக்கும்னு கொஞ்சம் யோசிச்சுப் பாரு. இதெல்லாம் எதுனால் மனைவியை பாதுகாக்க வேண்டிய ராமன் அவளை தனியா விட்டுட்டுபோனதால வந்த வினை. இது தேவையா? மனைவி கேக்குறதை வாங்கிக் கொடுக்கிறதால தப்பில்லே. அதுக்காக என்ன ரிஸ்க் எடுக்கிறோம்? நாலையும் யோசிச்சு பாக்கணுமா வேண்டாமா? சொல்லு என்றேன். பேச்சு மூச்சு இல்லை.

நம்பர் திரி. சீதையை தேடுற சமயத்தில வாலி - சுக்ரீவனை ராமன் சந்திக்கிறார். சுக்ரீவனுக்கு உதவி செய்யுறாரு. எப்படி? வாலியினுடைய முதுகில் குத்தி, அதாவது பின்னாடி இருந்து அம்பு எய்து, அவனை சாகடிச்சாரு. இதை ஒரு மனுஷன் செஞ் சாலே பாவம், தப்பு! ஒரு தெய்வப் பிறவியாக எண்ணப்படுகிற, நீதி, தர்மத்தை நிலைநாட்ட வேண்டிய ஒரு மன்னனுக்குரியவன் இதை செய்யலாமா? யாருக்காவது நாம ஹெல்ப் பண்ணினாக் கூட நாம அதை நேர்மையா, ஒரு நீதியோட செய்யணும். அதர்மமா செய்யக் கூடாது. ஒருத்தருக்கு துரோகம் பண்ணி செய்யக் கூடாது. இல்லையா?

நம்பர் ஃபோர். யுத்த மெல்லாம் முடிஞ்சு கடைசியில சீதை ராமனை வந்தடைந்தாள். பிரிந்தவர்கள் ஒன்று சேர்ந்தனர். ராமனை விட்டு சீதை பிரிஞ்சு எங்கேயோ யார்கிட்டேயோ ரொம்ப நாள் இருந்துட்டாளாம். இப்பவும் அவ பத்தினியாத்தான் இருப்பாள்னு எப்படி நம்புறதுன்னு யாரோ ஊர்ல ஒண்ணு ரெண்டு பேரு சொல்லிட்டாங்களாம். மனைவியைப் பற்றி எவனாவது எந்த ஆதாரமும் இல்லாம ஏதாவது சொன்னா

ஒரு புருஷன் அதைக் கேட்டுக்கிட்டு சும்மாவா இருக்கிறது? நாலு சாத்து சாத்த வேண்டாமா? என் பொண்டாட்டியைப் பத்தி என்னை விட உனக்கு அதிகம் தெரியுமாதான்னு நாலு வார்த்தை நறுக்குன்னு நாக்கைப் புடுங்குற மாதிரி கேட்டிருக்க வேண்டாமா? ஒண்ணு இந்த மாதிரி ஊர் வம்புப் பேச்சு, காசிப்புகளுக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் கொடுக்கக் கூடாது. அதைப் பத்தி கவலையே படக் கூடாது. எவனோ ஒரு வண்ணான் பேசினானாம். உடனே இவரு தன் மனைவி சுத்தமானவன்னு நிரூபிக்க உடனே தீக்குளிக்க சொன்னாராம். இப்படி செய்யச் சொன்னது, வண்ணானுக்கு இருக்கும் சந்தேகத்தை மட்டும் போக்கவா? அல்லது ராமனுக்கும் அவனோட உள்ளத்தில் ஒரு மூலையில் எங்கோ கொஞ்சம் சந்தேகம் இருந்தா? சந்தேகமில்லாம இது எதைக் காட்டுது? ஊர் உலகம் ஆயிரம் சொல்லும். அதுக்காக மனைவியை தீக்குளிக்க சொல்றதா? ஏன் சீதை மட்டுமா தனியா இருந்தாள்? அந்த சமயத்துல ராமனும்தானே அவ்வளவு நாளும் தனியா இருந்தார். அவருக்கு மட்டும் இந்த சோதனை நிரூபணம் தேவையில்லையா? அப்போ ஆணுக்கு ஒரு நீதி,

பெண்ணுக்கு ஒரு நீதியா? இது என்னப்பா கொடுமை? சந்தேகப்படக் கூடாது. சந்தேகம் ஒரு கேன்சர் மாதிரி. அதுக்கு இடம் கொடுத்துட்டோம்னா அவ்வளவுதான். வாழ்க்கையில் இருக்கிற சந்தோஷம், சமாதானம், நிம்மதி, பரஸ்பர அன்பு, பாசம், நம்பிக்கை எல்லாமே போயிரும். சந்தேகத்துனால் எத்தனை குடும்பங்கள் சீரழியுது தெரியுமா? இதுனால் எத்தனை குழந்தைகள் பாதிக்கப்படுறாங்க. சந்தேகத்தினால் எத்தனை அடி உதை, கொடுமை. கொலை, தற்கொலை, விவாகரத்து, குடி போதைப் பழக்கத்துக்கு அடிமையாகிறது என எத்தனை நாச மோசங்கள், அவமானம், தலைகுனிவு, கௌரவ குறைச்சல். இந்த சந்தேக புத்தி நமக்கு தேவையா? ராமன் தன் மனைவியை சந்தேகப்பட்டார்னு நான் சொல்லலை. ஆனா, தீக்களித்து நீ நிரூபி என்று சொன்ன மாத்திரத்திலேயே அவர் உள்ளத்தில் என்ன இருந்ததுன்னு தெரியலையா?

இப்படி இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்களை சொல்லிக்கிட்டே போகலாம். ஸோ, ராமனுடைய நல்ல குணங்களை மாத்திரம் எடுத்துக்கோ. இதுமாதிரி வேண்டாத குணங்கள், பண்பு, செய்கைகள் எதுவும்

நமக்கு வேண்டாம். என்ன நான் சொல்கிறது? ஒத்துக்கிறாயா? சொல்லு என்றேன். யார் முகத்திலேயும் ஈயாடவில்லை. ஒருவரும் வாயைத் திறந்து ஒரு வார்த்தை என்னை கேட்கவில்லை. ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்த்து தலையை மட்டும் ஆட்டிக் கொண்டார்கள்.

அடுத்து நான் கேட்டேன் , ‘ஏம்மா நீ எந்த ராமனை கும்பிடுறே? கம்பனோட ராமனையா? வால்மீகி ராமனையா? காளிதாஸ் படைத்த ராமனையா? இல்லை துளசிதாசர் உருவாக்கின ராமனையா? இராமாயணத்தை 20 பேருக்கு மேலே தனித் தனியா எழுதியிருக்காங்க. ஒருத்தர் எழுதின மாதிரியே அடுத்தவர் எழுதலை. நிறைய வேறுபாடுகள், மாறுபாடுகள், வித்தியாசங்கள் எல்லாம் இருக்கு. இதுல இருந்தே தெரியலையா இது ஒரு கற்பனைக் கதை, காவியம்னு. வால்மீகி, காளிதாசர் எல்லாம் இராமாயணத்தை எழுதின பிறகு யாரும் ராமனை தெய்வமாக கும்பிடலை. இதெல்லாம் பிற்காலத்தில் ஆரியர்கள் வந்தப் பிறகு ஏற்பட்ட மாற்றங்கள். கம்பன் தன்னோட கவி நயத்தால், கவித் திறமையினால்

இராமனை ஒரு காவிய நாயகனாக, தெய்வப் பிறவியாக, அவதார புருஷனாக சித்தரிச்சுட்டார். மற்ற யாரும் இராமனை இப்படி உயர்த்தி உயர்ந்த குணங்களோட சித்தரிக்கலை. ரொம்ப ரொம்ப சாதாரணமா ராமனை புனைந்து உருவாக்கிட்டாங்க. ராமன் ஒரு தெய்வமே இல்லை. தெய்வத்துக்கு இறப்பு உண்டா? எல்லாமே கற்பனை. ராமர் எப்படி இறந்தார் தெரியுமா? ஆற்று வெள்ளத்திலே அடிச்சுட்டுப் போயி இறந்தார்னு புராணம் சொல்றது. கிருஷ்ணன் அம்பு பட்டு இறந்தார்னு சொல்லப்பட்டு இருக்குது. இவங்கள்லாம் தெய்வமாம்மா?

இந்த கதை, சம்பவங்கள், கதாபாத்திரங்கள், இவைகள் எல்லாமே மத்திய ஆசியாவில இருந்து வந்த செவி வழிக் கதைகள், பாடல்கள்தான். பைபிள்ல சொல்லப்பட்டு இருக்கிற மோசே, இரண்டாம் ராமசேஸ் போன்றவர்களின் வாழ்வில் நடந்த சம்பவங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதுதான் ராமர் அப்படிங்கிற ஒரு கதாபாத்திரம். ராமர் இங்கே பிறந்ததுக்கு, ஆண்டதற்கு, ராமாயணம் இந்தியாவில நடந்ததுக்கு, எந்தவித சரித்திர ஆதாரமோ, அகழ்வாராய்ச்சி

நிருபணங்களோ எதுவுமே கிடையாதுன்னு நிரூபித்து சமய வரலாற்று ஆசிரியர் உறையூர் வளவன் என்கிற டாக்டர் ஆல்பிரட் ஸ்டீபன் எழுதிய 'ராமஜென்ம பூமி' என்கிற புக்கை நானே வெளியிட்டு இருக்கிறேன். எல்லாமே கற்பனைதாம்மா. ஆனா நல்ல ஒரு எண்ணத்தோடே இந்த கதை, காவியங்களை எல்லாம் படைச்சாங்க. அதாவது இதன் மூலமா, இதுல சொல்லப்படுகிற நீதி, தர்மம், சத்தியங்கள் மூலமா ஜனங்களை பக்குவப்படுத்தவும், பண்படுத்தவும்தான் எழுதினாங்க. ஆனா நாம அந்த கதாபாத்திரங்களையே தெய்வமாக்கிட்டோம். இதுக்கு சிலை, கோயில், பூஜை, ஆராதனை, எல்லாம் செய்யுறோம். நம்மை எல்லாம் படைச்ச உண்மையான கடவுளை மறந்திட்டு, மனுஷங்க கற்பனையில படைச்சதை தெய்வம்னு சொல்லி கும்பிடுறோம். இந்த கற்பனை கதாபாத்திரத்துக்கு கோயில் கட்டணும்கிறதுக்கு ஒரு மசூதியை இடிக்கிறோம். அதுனால பெரிய மதக் கலவரம், உயிர் சேதங்கள், எவ்வளவு நாச மோசங்கள். இதெல்லாம் தேவையா? இப்போ சொல்லு, நீ எந்த ராமனை கும்பிடுறே? யார் உருவாக்கிய ராமனை

சேவிக்கிறே? கம்பன் உருவாக்கின ராமனையா? இல்லை காளிதாஸனின் ராமனையா? அல்லது வால்மீகி ராமனையா? எந்த ராமனை நினைச்சு நீ ஸ்ரீராமஜெயம் எழுதுறே? சொல்லு என்றேன்.

இவ்வளவு டீப்பா எல்லாம் நான் யோசிச்சே பாக்கலை அங்கிள். என்னோட பிரண்டு ஒருத்தி இதுமாதிரி எழுதுவா. அதைப் பார்த்து நானும் எழுதினேன் என்றாள். பிறகு கேட்டேன். ஏம்மா நீ எங்கேயாவது வேலை பாக்குறியா? இல்லை அங்கிள். ட்ரை பண்ணிட்டு இருக்கேன். குட். ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஒரு குவாலிபிகேஷன், தகுதி கேக்குறாங்க இல்லையா? உனக்கு ஒரு மாப்பிள்ளை பார்த்தா கூட அவன் குடி, சிகரெட், போதை பழக்கங்கள் இல்லாதவனா இருக்கணும். வேற எந்த கெட்ட பழக்கமும் அவன்கிட்டே இருக்கக் கூடாது. அவன் ஒரு நல்லவனாக இருக்கணும்னு நீயும் எதிர்பார்ப்பே. அப்படியே உன்னோட அப்பா அம்மாவும் எதிர்பார்ப்பாங்க இல்லையா? ஆமாம் என்றாள். மனுஷங்களுக்கே, ஒரு வேலைக்கு ஆள் எடுக்க, மாப்பிள்ளையா செலக்ட் பண்ண

இத்தனை தகுதி பாக்குறோம். நாம தெய்வமா கும்பிடுற தெய்வங்களுக்கு தெய்வாம்ச குணங்கள் எல்லாம் இருக்குதான்னு என்னிக்காவது நாம செக் பண்ணியிருக்கோமா? இப்போ நாம கும்பிடுகிற தெய்வங்களுக்கு தெய்வாம்ச குணங்கள் ஏதாவது இருக்கா?

உனக்கு ஒரு நல்ல பையனைப் பார்த்து கல்யாணம் செஞ்ச வைக்கிறாங்க. ஒரு வருஷம் கழிச்ச ஒரு குழந்தையும் பிறக்குது. மூணு நாலு வருஷம் கழிச்ச அவன் சொல்றான். கலியாணத்துக்கு முன்னாடி நான் ஒரு பெண்ணை காதலிச்சேன். அவளும் என்னை விரும்பினாள். பிறகு அவளுக்கு அமெரிக்காவல ஒரு வேலை கிடைச்ச அங்கே போயிட்டா. அதுக்கப்பறம் எங்களுக்குள்ள ஒரு தொடர்பு இல்லாம போச்சு. அவள் என்னை மறந்துட்டாள்னு நான் நினைச்ச கொஞ்ச நாள் வருத்தப்பட்டேன். பிறகு உன்னை கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டேன்.

இப்போ அமெரிக்காவில இருந்து அவ திரும்பி வந்திருக்கா. அவ இன்னமும் என்னையே நினைச்சுக்கிட்டு கல்யாணம் எதுவும் பண்ணாம

இருக்கா. என்னைத்தான் கல்யாணம் பண்ணுவேன்னு ஒத்த காலுல நிக்கிறா. எனக்கு கல்யாணம் ஆயிடுச்சுன்னு சொன்னாலும் கேக்க மாட்டேங்குறா. என்னை கல்யாணம் பண்ணு. இல்லேன்னா நான் தற்கொலை பண்ணிக்கப் போகிறேன். என் தற்கொலைக்கு நீதான் காரணம் என்று எழுதி வச்சுட்டு சாவேன்னு சொல்றா. எனக்கு என்ன பன்றதுன்னு தெரியலை. வேற வழி இல்லை. நான் அவளை கல்யாணம் பண்ணித்தான் ஆகணும் என்று சொல்றான்.

நீ அழுகுறே. அப்பா, அம்மா கிட்டே சொல்றே. அவனோட அப்பா, அம்மா கிட்டேயும் சொல்லியாச்சு. எல்லாருமே அது தப்புப்பா, கல்யாணத்துக்கு முன்னாடி நீ காதலிச்சே. இப்போ உனக்கு ஒரு மனைவி, பிள்ளை இருக்கு. இப்போ போய் பழைய உறவை புதுப்பிக்கப் போகிறேன்னு சொல்றது நல்லா இல்லை. தப்புன்னு அத்தனை பேருமே சொல்றாங்க. ஆனா கேக்க மாட்டேங்கிறான். யாரு சொல்லியும் கேக்கலை. மனுஷங்க சொல்லித்தான் கேக்கலை. நாம கும்பிடுகிற தெய்வத்துக்கிட்டயாவது சொல்லி

அழுபோம்னு முருகன் கிட்டே போயி சொன்னா, அவன் என்ன சொல்லுவான்? நானும் ரெண்டு பொண்டாட்டிக்காரன்தான். எப்படியாவது அட்ஜெஸ்ட் பண்ணிக்கிட்டு போ என்று தானே சொல்லுவான்? எந்தத் தெய்வத்துக்கு ஒரு பொண்டாட்டி இருக்கு? இதுல இருந்தே தெரியலையா? இந்த தெய்வமெல்லாம் வெறும் கற்பனை என்று. 'கடவுளுக்கு பெண்டேது? பிள்ளையேது? காம குண லீலை முதலானதேது? கடவுளுக்கு பகடி சீட்டு தாயமேது? காடுகளில் வேட்டையாடி திரிவதேது? கடவுளுக்குச் சாமிகளின் தொழிலேயில்லை. காருண்யத் தொழில் ஒன்றே கடவுள் பாரம்' என்று கொங்கண மகரிஷி பாடியிருக்கிறார். நாம கும்பிடுறது எல்லாமே மனுஷ கற்பனையில உருவானதும்மா. அதனாலதான் தெய்வத்துக்கு மனைவி, பிள்ளை, குட்டி, மாமன், மச்சான், மைத்துனன்கிற உறவு எல்லாம் வச்சு படைச்சிருக்காங்க. கடவுளுக்கு உருவமே கிடையாதும்மா. அவர் அருபியாக, உருவமற்றவராக இருக்கிறார்னு சித்தர்கள், ஞானிகள் எல்லாருமே சொல்றாங்க. அப்பேர்ப்பட்ட உருவமில்லாத கடவுளுக்கு

அவரே படைச்ச மிருகங்கள் ரூபத்துல ஒரு சிலையைச் செய்து அதை கும்பிட்டா நம்மை எல்லாம் படைச்ச அந்த சர்வேஷ்வரனை நாமளே கேவலப்படுத்துகிற மாதிரி ஆகாதா? யாருடைய மனசையும் நான் புண்படுத்தணும்கிறதுக்காக இதை நான் சொல்லலை. நம்ம இந்து மத வேதங்களிலேயே விக்கிரக ஆராதனை கூடாதுன்னு சொல்லப்பட்டு இருக்கு. உத்திர கீதையில், மஹா நிர்வாணத்தில், ஸ்கந்த புராணத்திலே ஞானயோக கண்டத்திலே நாடி சாக்யாக்கிரஹத்தில், சாதாதப வசனத்தில், பவிஷ்ய புராணத்தில் எல்லாம் சொல்லப்பட்டு இருக்கு. சித்தர்கள் எல்லாம் சொல்லி இருக்காங்க. உண்மையான கடவுள் இயேசு கிறிஸ்து மாத்திரம்தாம்மா. இதை விவேகானந்தர், சித்தர்கள், ஆழ்வார்கள், நாயன்மார்கள், சைவ சித்தாந்தக் குறவர்கள் எல்லாருமே சொல்லி இருக்குறாங்க. ஒரு தெய்வத்துக்குரிய எல்லா தெய்வாம்சமும் இயேசு ஒருத்தர் கிட்டதான் இருக்குதும்மா. அவரைப் போல் ஒருத்தர் பிறக்கவும் இல்லை. பாவமில்லாமல் வாழ்ந்தவரும் இல்லை. அவரைப் போல உபதேசம் செய்தவர் எவரும் இல்லை. அந்த உபதேசத்தின் பிரகாரம் தாமே வாழ்ந்து காட்டியவர் எவரும்

இல்லை. அவரைப் போல மரித்தவரும், மரித்து உயிர்த்தெழுந்தவரும் எவரும் இல்லை. பைபிளை படிச்சுப்பாரு. அவர் எப்படிப்பட்டவர், இந்த பிரபஞ்சம், சகல ஜீவ ராசிகள், மனிதன் தோன்றிய விதம் எல்லாம் எப்படி தெள்ளத் தெளிவா எழுதப்பட்டு இருக்குன்னு தெரிஞ்சுப்ப. நாம நடக்க வேண்டிய வழியையும் துல்லியமா போதிக்கக்கூடிய ஒரே சத்திய வேதம் பைபிள் மாத்திரம்தான்மா என்றேன்.

‘அங்கிள், நீங்க ஒரு கிறிஸ்தியனா?’ என்றாள். இல்லம்மா. இயேசுவை என் இதயத்தில் தெய்வமா ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு இந்தும்மா நான். நான் எல்லா மத வேதங்களையும் படிச்சிருக்கேன்மா. எல்லாவற்றையும் படிச்சு, கற்று தெளிந்த பிறகுதான் அவரை ஏற்றுக் கொண்டேன். ‘அப்போ நீங்க மதம் மாறிட்டீங்களா?’ என்றாள். இல்லம்மா. நான் மதம் மாறலை. நமக்கு மதமே வேண்டாம்மா. எந்த மதமுமே வேண்டாம். கிறிஸ்தவமும் வேண்டாம், இந்து மதமும் வேண்டாம், இஸ்லாமும் வேண்டாம். கடவுளை மதத்துக்குள்ளே பார்க்க வேண்டாம். இந்த ஜாதி மதம் எல்லாம் மனிதர்கள் உண்டாக்கியது. கடவுள் உண்டாக்கலை. கடவுளை மதத்திற்கு அப்பாற்பட்டுப் பார்.

தெய்வ பக்தி நம்மை பண்படுத்தணும். பரிசுத்தப்படுத்தணும். நாம கும்பிடுற தெய்வம் நமக்கு முன் மாதிரியா இருக்கணும். அந்த தகுதி இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு மாத்திரம்தான் இருக்கும்மா என்றேன். நானும் பைபிளை படிக்கிறேன் அங்கிள். தினமும் படிப்பேன். ஸ்தோத்திரங்கள் எல்லாம் முன்னாடி சொல்லுவேன். வாரா வாரம் சர்ச்சுக்கெல்லாம் போவேன்' என்றாள். அப்போதுதான் அவளுக்கு அடுத்து இருந்த லேடி சொன்னாங்க. அவ என்னோட பொண்ணுங்க. நான் ஒரு கிறிஸ்டியன். என் இரு பிள்ளைகளும் கிறிஸ்துவுக்குள்ளே இருந்தாங்க. இப்போ பின்மாற்றம் ஆகிட்டாங்க. என் வீட்டுக்காரர் ஒரு தீவிர இந்து. நான் எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்துட்டேன். கேக்க மாட்டேங்கிறாங்க. என்னை வெறுப்பேத்துறதுக்கு இவ 'ஸ்ரீராமஜெயம்' எழுதுறா என்றார்கள். ஏன் பின் மாற்றம் ஆனாங்க. சர்ச்சில நடந்த ஒரு சில விஷயங்கள் இவளுக்குப் பிடிக்கலை. சில கிறிஸ்தவங்க நடந்துக்கிட்ட விதம் இவங்களுக்குப் பிடிக்கலை. இவங்க ஏறெடுத்த ஒரு சில ஜெபத்துக்கு, பதில் இல்லை. அதுனால

வெறுத்துப் போயி சர்ச்சுக்கு வர்றது இல்லை. பைபிள் படிக்கிறது இல்லை' என்றார்கள்.

நான் கேட்டேன், 'ஏம்மா, நீ சர்ச்சுக்குப் போனா, ஆண்டவரை மட்டும்தான் பாக்கணும். எதுக்கு மனுஷங்களை பாக்குறே? மனுஷங்களையோ, போதகரையோ பார்க்கக் கூடாது. இயேசுவை மட்டும் பாரு. வேதம் என்ன சொல்லுது அதை மட்டும் கேளு. பாரு. வேற எதையும் பாக்கப்பிடாது' என்றேன். 'சபையில் எத்தனையோ பேருக்கு அற்புதம், அதிசயம், நோயிலிருந்து, கஷ்டங்களிலிருந்து விடுதலை, ஆபத்து, ஆக்ஸிடெண்ட்டிலிருந்து, கடன் தொல்லையிலிருந்து விடுதலை என்று நிறைய சாட்சிகளை கேட்டு இருக்கியா?' என்றேன். ஆமா என்றாள்.

'அவங்களுக்கெல்லாம் அற்புதம் நடக்கு. உனக்கு மட்டும் நடக்கலை இல்லையா?' 'ஆமாம்' என்றாள். ஆண்டவர் ஏதாவது பட்சபாதம் பார்ப்பாரா? அவர்கிட்டே எந்த மாறுபாடும் வேறுபாடும் கிடையாதும்மா. அவர் உன்னையும் நேசிக்கிறார். குறை அவர்கிட்ட இல்லை. குறை உங்கிட்டதான். என்ன குறைன்னு நோண்டிப்பாரு. செக் பண்ணு. அதைச் சரிப்படுத்து.

ஜெபக்குறைவா? வேத வாசிப்பு குறைவா? பரிசுத்தக் குறைவா? தேவன் அருவருக்கிற சொல், செயல், சிந்தனை, பழக்க வழக்கங்கள் உங்கிட்டே என்ன இருக்குன்னு பாரு. யாரையாவது மன்னிக்காம இருக்கியா? யாருகிட்டயாவது மன்னிப்பு கேக்காம, ஒப்புரவாகாம இருக்கிறாயா? உன்னை நேசிப்பது போல பிறரை நேசிக்கிறாயா? என்று எல்லாத்தையும் அனலைஸ் பண்ணு. உன்னையே நீ தற்பரிசோதனை பண்ணு. செய்த தப்புக்கு, இருக்கிற குறைக்கு ஆண்டவர்கிட்டே மன்னிப்பு கேளு, ஆண்டவர் மன்னிச்சிடுவாரு. மறுபடியும் சர்ச்சக்குப் போ, எந்த கோயில்களிலேயும் நாம நடக்க வேண்டிய வழிகளை யாரும் சொல்றது இல்லை. தேவனுக்கு எது பிடிக்கும், எது பிடிக்காது, எது சத்தியம், எது அசத்தியம், எது நீதி, எது அநீதி, எது தர்மம், எது அதர்மம்னு சொல்லக் கூடிய ஒரே இடம் சர்ச். பைபிள் மாத்திரமே. தெரிஞ்சுக்கிட்டயா? இந்த வாரம் சர்ச்சக்கு போகணும் தெரியுதா என்றேன். கண்டிப்பா போறேன் அங்கிள் என்றாள். அந்த தாயார் என் மகளுக்காக நான் தினமும் ஜெபிச்சிக்கிட்டு இருந்தேன். ஆண்டவர்

அவரின் ஜெபத்தைக் கேட்டு அதுனாலதான் என்னை அங்கே உட்கார வைத்தார் போலும். நம் ஜெபத்துக்கு பதில் கொடுக்கிற உண்மையுள்ள ஒரு தேவனல்லவா இயேசு கிறிஸ்து!

நீங்களும் இயேசுவைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். அவரோட அன்பை ருசிச்சுப் பாருங்க. நீங்களே அவர்கிட்டே கேளுங்க. ஆண்டவரே, நீர்தான் உண்மையான கடவுளா? எங்கிட்டே பேசும் என்று உண்மையான வாஞ்சையோட, ஆர்வத்தோட, தேடுதலோட, கண்ணீரோட கேட்டுப் பாருங்க. பதில் கிடைக்குதா இல்லையா என்று சோதித்துப் பாருங்களேன்!

உங்கள் நலம் விரும்பும்

சகோதரன் எஸ்.தாயப்பன்

